

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobkyně: J. U., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5 – Smíchov, o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 11. 2011, č. j. 22 Ad 55/2011 – 7,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 10. 11. 2011, č. j. 22 Ad 55/2011 – 7 (dále jen „napadené usnesení“), kterým podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odmítl stěžovatelčinu žalobu, neboť obsahovala nedostatky spočívající v neoznačení napadeného rozhodnutí, a dále neobsahovala žádný žalobní bod a nebyl k ní připojen opis napadeného rozhodnutí [§ 71 odst. 1 písm. a), d) s. ř. s.]. Stěžovatelka tyto vady, pro které nebylo možné v řízení pokračovat, přes výzvu krajského soudu ve stanovené lhůtě neodstranila.

V kasační stížnosti označené jako podání k usnesení ze dne 10. 11. 2011, č. j. 22 Ad 55/2011 – 7 s názvem „*vyjádření, proč nebylo podáno doplnění*“ stěžovatelka uvedla, že by bohužel musela využít služeb advokáta, což si nemůže dovolit kvůli rozvodu, kde musela zaplatit služby advokáta. Dále uvedla, že jí hrozí, že se stane bezdomovkyní, neboť nemá práci ani peníze a manžel ji „vykopl na ulici.“

Krajský soud stěžovatelku vyzval, aby upřesnila, zda je její podání ze dne 11. 12. 2011 kasační stížností, a poučil ji, že má právo požádat o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Zároveň jí zaslal vzor 060 (Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech). Stěžovatelka reagovala zasláním vyplněného potvrzení krajskému soudu, přičemž svou kasační stížnost více neupřesnila.

Po předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu bylo nejprve rozhodnuto usnesením ze dne 17. 4. 2012, č. j. 3 Ads 30/2012 – 17 o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, neboť Nejvyšší správní soud shledal, že v tomto

případě nejsou naplněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků z důvodu hotovosti, kterou stěžovatelka uvedla ve svém Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Stěžovatelce byla poskytnuta lhůta 14 dnů od doručení tohoto usnesení, aby předložila soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, anebo aby v téže lhůtě prokázala, že sama má vzdělání potřebné podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Zároveň byla stěžovatelka poučena, že při nesplnění této procesní povinnosti bude kasační stížnost odmítnuta ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.

Toto usnesení bylo podle připojené doručky převzato stěžovatelkou osobně dne 23. 4. 2012. Lhůta stanovená k doplnění plné moci udělené advokátu pro zastupování v řízení o kasační stížnosti tedy uplynula v souladu s ustanovením § 40 odst. 2 s. ř. s. v pondělí dne 7. 5. 2012. Teprve dne 10. 5. 2012 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatelky předané k poštovní přepravě dne 9. 5. 2012 a označené jako „vyjádření k usnesení č. j. 3 Ads 30/2012 – 13“, v němž stěžovatelka uvedla, že po rozvodu nemá kam jít a manžel jí od rozhodnutí soudu neposkytuje žádnou finanční hotovost. V závěru svého podání stěžovatelka hovoří o svých osobních problémech a úmyslu předávkovat se léky.

Jak je ze spisu patrné, do této doby, ani do data vydání tohoto usnesení stěžovatelka svou procesní povinnost doložit své zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. nesplnila a nedoložila, že je pro řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, ani neprokázala své případné vysokoškolské vzdělání vyžadované podle zvláštních předpisů pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud připomíná, že před posouzením merita věci se musí vždy zabývat tzv. podmínkami řízení. Mezi tyto podmínky řízení patří i povinné zastoupení stěžovatelky advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Rovněž musí kasační stížnost splňovat náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. Chybějící náležitosti (zejména rozsah napadení a vymezení důvodů) brání pokračování v řízení, neboť Nejvyšší správní soud je vázán rozsahem kasační stížnosti a jejími vadami.

Protože stěžovatelce byla krajským soudem poskytnuta dostatečná lhůta k doplnění kasační stížnosti a stěžovatelka ani do doby jejího projednávání nedoložila, že je zastoupena advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., a tuto vadu tak k výzvě soudu neodstranila, nebylo možné v řízení pokračovat a kasační stížnost věcně projednat. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že stěžovatelka až po uplynutí stanovené lhůty na výzvu zareagovala svým „vyjádřením“, v němž ovšem nedoložila ani dodatečně požadované listiny. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, přístupná na www.nssoud.cz).

Nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud poznamenává, že skončení řízení o předmětné kasační stížnosti nijak nebrání stěžovatelce v tom, aby si podala novou žádost o přiznání invalidního důchodu ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 písm. d) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (tzn. z důvodu změny rozhodných skutečností pro nárok na důchod).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 16. května 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu